ANUL IX No. 1104 | 6 PAGINI 6 LEI | Luni 5 Septembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

BISERICA ŞI SPORTUL

Când are omu ghinion

Hotărât, părintele Scriban are ghinion.

Acum câtva timp i-a venit inspiraţia să se ia la harţă cu sportul. Asta nu e ghinion. E inspiraţie. S'a întâmplat însă că anumiţi enoriaşi ai câtorva ziare au găsit de cuviinţă să-i răspundă nu tocmai smerit. Asta este un început de ghinion.

Fatalitatea (sinonim la ghinion) a învârtit lucrurile în aşa fel, încât ocaziile Părintelui Arhimandrit de a se deda la sportagii au fost extrem de rare. Iar evenimentele au contrazis regulat afirmaţiile sfinţiei sale.

Asta este ghinion sadea.

Parafrazând proverbul românesc «pădure fără uscături nu există», Pitigrilli a ajuns la următoarea variantă: Un lucru oricât de sterilizat are impurităţile sale. Dovadă că femeia cea mai pură are tub digestiv. Nu este de mirare deci că în purităţile sportului. Părintele Arhimandrit a găsit totuşi (destul de greu, e drept) câteva uscături. Tot aşa cum ni se pare foarte normal că deşi adversar al sportului, Sfinţia Sa a fost prins în flagrant delict de sportivitate.

Oricât am vrea noi să-i ţinem parte însă, Părintele a fost urmărit în chestia asta cu sportagii şi asportagii de atâta ghinion, încât par'că toată lumea a conspirat să-l contrazică. Un cunoscut, de pildă, ne-a informat că în tinereţe Sfinţia Sa a fost un admirabil jucător de oină.

Cred că asta nu s'ar putea numi un argument, în opintirile Părintelui de a legifera asportivitatea. Un alt cunoscut, ne-a afirmat că o rudă foarte de-aproape a Sfinţiei Sale, avocatul Scriban dela Iaşi, este un sportsman încăpăţânat. O nouă dovadă a efectului pe care l-a produs predica antisportivă a Părintelui.

Exemplele acestea două însă, nu sunt chiar atât de teribile cum ar vrea anumiţi interesaţi să facă atmosferă. Le-am pipăit bine, şi într'o discuţie cu un alt cunoscut (niciodată nu mi-am întâlnit cunoscuţii ca înaintea articolului acesta) am făcut dovada. Fiindcă în fond, ce se spune, domnilor? Că Părintele a jucat oină. Ei şi? O greşală din tinereţe nu anulează o convingere dela 50 de ani în sus. Deci, e ca şi când Părintele Scriban n'a jucat oină niciodată.

Şi ce se mai spune? Că un nepot al Părintelui, dela Iaşi, e sportiv. Da' ştiţi că sunteţi bine? Cunoaşteţi d-v. mentalitatea tineretului de astăzi? Aveţi d-v. nepot (la Iaşi, sau în împrejurimi?).

...Un alt cunoscut însă (ultimul cunoscut din acest articol) mi-a adus eri la cunoştinţă un lucru oribil. Ceva care a făcut marţ toate încercările mele de elocvenţă asportivă, leşinându-mi şi cele din urmă intenţii de a mai lua parte Părintelui

Cu oina am învârtit-o cum am învârtit-o. Nepotul dela Iaşi l-am desmoştenit. Ultima dovadă a succesului pe care l-a obţinut Părintele Scriban în opera sa de deparazitare sportivă însă, întrece puterile mele de discuţii.

Relatez mai la vale deci ceiace mi-a adus la cunoştinţă cunoscutul (tot ăla de mai sus), şi las în sarcina altuia (eventual chiar în aceia a Părintelui) obligaţia de a găsi contra-argumentele.

Acum câteva zile, a fost licenţiat la Federaţia română de box, un nou boxeur, cu următoarea fişe:

Numele şi pronumele: Gheorghe Popescu.

Adresa: Str. Fulgerului Nr. 2.

Ochii: negri.

Nasul: potrivit.

Barba: rade.

PROFESIUNEA: (ţineţi-vă!) CÂNTĂREŢ BISERICESC.

...Cântăreţul dela biserica Dobroteasa, sportagiu boxeur!

— Ce-i mai facem?

G. F.

MARILE EVENIMENTE

TILDEN VA JUCA LA BUCUREŞTI

Courts-urile Tennis Clubului Român vor găzdui pe cel mai renumit jucător din lume. Kozeluh, Najuch şi Nüsslein vor însoţi pe Tilden

Eri am înregistrat o ştire senzaţională pe care o deţinem dintr'o sursă demnă de cea mai mare încredere.

Senzaţionalul ei va face pe mulţi să creadă că e vorba de un proect îndrăzneţ şi atâta tot.

Repetăm însă că deţinem informaţia dintr'o sursă, de unde nu ni s'au transmis decât veşti precise.

TILDEN LA BUCUREŞTI

In a doua jumătate a lunei Septembrie, va veni în Bucureşti celebrul jucător american, Tilden. Vizita pe care marele jucător american o va face bucureştenilor, va avea

FILDEN

un caracter pur sportiv.

Tilden se va produce pe courts-urile Tennis Clubului Român.

Venirea lui «Big Bill» la Bucureşti se va produce în cadrul unui turneu în Europa Centrală şi în care ultima etapă urma să fie Budapesta. Numai lungi şi insistente tratative l-au putut îndupleca.

CINE VINE CU TILDEN

Marele as yankeu nu va veni singur, ci înconjurat de partenerii săi, jucători profesionişti.

E vorba de Najuch, Karl Kozeluh şi Nuesslein.

Iată deci un quartet care va face cea mai reuşită propagandă prin exhibiţii de cea mai înaltă şcoală.

AMENAJARI LA TENNIS CLUB

In faţa importanţei evenimentului, conducătorii Tennis Clubului Român, sunt hotărâţi să conclucreze în cea mai largă măsură cu organizatorii.

Parcul din strada Davilla va fi obiectul unor amenajări deosebite. In jurul courts-ului central se vor amenaja «gradinuri» înalte cari să cuprindă câteva mii de spectatori.

KOZELUH

TRATATIVELE DIN MOMENTUL DE FAŢA

Chestiunea venirii lui Tilden, nu mai comportă decât perfectarea unor tratative de interes local. Adică înţelegerea între Tennis Clubul Român şi organizatorii acestui eveniment senzaţional. E dela sine înţeles că T. C. R.-ul nu se va da înlături dela niciun efort sau sacrificiu, ca venirea lui Tilden să se bucure de cel mai fericit regisorat.

E vorba doar de propaganda sportului alb.

SAPTAMANA

Ce poate fi mai plicticos decât încheerea unui concediu în plină activitate sportivă? Aterizezi întocmai ca şi Piccard din stratosferă, dar în loc să te bucuri ca savantul belgian de deliciile revederii unui sol pe care l-ai lăsat la 16 km. sub nacelă, te pomeneşti aruncat în vâltoarea unui amalgam sportiv din care nu ştii unde să culegi capătul unui ghem de sfoară încâlcită. Tragi la întâmplare şi te pomeneşti cu Divizia naţională în braţe, care, caşi şi conversiunea noastră la fel de naţională, a murit de 7 ori înainte de a se naşte. Faptul însă că aperitivul de Duminică din Obor a atras destulă lume este o indicaţie că ceeace credeam că va fi un avorton, se anunţă un copil precoce. Nu e vorbă, Unirea Tricolor a prevăzut evenimentul (nici nu se putea altfel în cartierul ghicitului în ghioc) şi a pregătit nobilului prunc un leagăn adequat: sârmă de prin împrejur, tribună pentru jumătate Bucureşti; steaguri montevidiene, scutece noi, lapte pasteurizat (seara la Peristeri) etc., etc. Păcat însă că Ameţa a fost departe de a fi o moaşe diplomată, căci 4 steaguri la unu (noul sistem de marcaj) cu cât a fost încărcată la socoteală, este departe de a dovedi o practică îndelungată a meseriei.

Concurenţa din Bulevard şi-a făcut la rându i suma, aşa că în afară de Timişoreni, nimeni n'a pierdut nici o leţcae.

Bineînţeles, exceptând pe d. Papadrăgănescu, care a înjghebat în durerile facerii cea de a doua reuniune pugilistă din capitală. Spectatorii, miloşi din fire, au lăsat boxeurilor plăcerea unui astfel de spectacol, aşa că socotelile au adus un apreciabil deficit d-lui organizator, o victorie la limită lui Covaci, o înfrângere prin accident lui Anderson şi câte un mişmaş lui Nelu Oprescu şi Ion Mihail.

Dacă la box, pe preţuri eftine şi marfă dela foc n'a fost bătae la intrare, la nataţie în schimb, a fost desfacere generală şi s'au bătut... 15 recorduri naţionale. Iată singura noastră industrie naţională neparazitară (Ar fi şi de mirare ca paraziţilor să le priască apa).

In celelalte sporturi, aceeaşi animaţie promiţătoare de belşug. Campionatele «Juventus»-ului la tennis, fraţii Hubmann în «Zidul Morţii» la Velodrom, Cupa Cezar Pascu în apa dela Tir şi impresionanta victorie a lui Cucu în Marathonul naţional.

Singurul lucru care a eşit din ordinea firească a Duminicii sportive, a fost paşnica desfăşurare a Cupei «Fulger» pentru rugbyştii capitalei.

Recunoaşteţi şi dv. că nu este normal ca cele câteva sute de rugbyşti bucureşteni să fie cantonaţi la aceiaşi oră pe stadionul-maidan dela Şosea şi totuşi nici o claviculă, nici o tibie şi nici un peroneu să nu aibe de suferit de pe urma frumosului sport al balonului oval.

Incep să mă'ndoesc că pământul e rotund..

L. ROŞIANU

ANCHETELE NOASTRE

D. GENERAL IACOBICI şi organizarea sportului român

Preşedintele Federaţiei de tennis este un „autonomist" ireductibil

Interviewul d-lui deputat A. Leucuţia a constituit prima manifestare a unui factor important în chestiunea desfiinţării sau reducerii autonomiei. D-sa a fost ferm în declaraţii şi bogat în argumente.

Nu e nevoe de nici un comentariu. Preşedintele celei mai puternice federaţii, reprezentând 360 grupări, a declarat răspicat: «a reveni la F. S. S. R. ar însemna să dăm cu piciorul în tot ce am creiat în ultimii trei ani.

D. GENERAL IACOBICI

Opiniile d-sale, de o mare autoritate, nu constitue o manifestare izolată. Continuăm ancheta şi se va vedea că toţi fruntaşii autorizaţi ai sportului românesc sunt pentru menţinerea necondiţionată a organizării actuale.

•

Astăzi vom prezenta cetitorilor părerea preşedintelui Federaţiei de tennis, d. general Iosif Iacobici.

Opiniile d-sale, de o indiscutabilă greutate în sportul românesc, prezintă punctul de vedere al federaţiei unui sport care deşi nu este prea popular, se bucură totuşi de o organizare şi conducere ireproşabile.

In fruntea acestei organizaţii lucrează cu o râvnă extraordinară interviewatul nostru.

In vechea F. S. S. R. ca şi în Federaţia de specialitate, d. general Iacobici a fost şi este elementul principal de conducere al sportului alb.

E deci cel mai bine plasat să ne spună ce organizare convine tennisului român.

DOREŞTE CINEVA REGRESUL?

— Cred că ştiţi că se agită ideia reducerii autonomiei. Ce părere aveţi în general asupra acestei chestiuni?

— «Am auzit. Dar nu cred. Se găseşte oare cineva care a urmărit sau urmăreşte mişcarea sportivă şi să susţină că e cazul să se aducă autonomiei cea mai mică atingere? Eu nu cred, şi atunci mi se pare că iniţiativa va cunoaşte un mare eşec.

Ar fi să doreşti regresul mişcării sportive, susţinând revenirea la vechea organizare. Chiar dacă ar fi vorba numai de o alterare a autonomiei financiare.

Nu elogiez, însă ca sportiv nu pot închide ochii în faţa minunatei desvoltări a footballului sub conducerea unei federaţii de specialitate, sau de progresul boxului inexistent ca mişcare în vechia noastră organizare».

LIS

(Continuarea în pagina II-a)

Note şi Notiţe

„Fraţii noştri din America"...

Primim la redacţie un număr al cotidianului românesc «Tribuna română» care apare în Buenos-Aires (Argentina).

«Tribuna română» care se ocupă mai mult de viaţa Românilor din patrie şi prea puţin de Românii din localitate, dedică zilnic două pagini din şase, sporturilor.

Interesant este însă amănuntul că în gazeta sud-americană este comentată numai activitatea sportivă din România.

Găsim astfel un reportaj destul de amănunţit al «zilei naţionale a sporturilor», deasemeni o cronică a cupei fulger, disputată la O.N.E.F. şi câştigată de Macabi, precum numeroase şi interesante rezultate şi ştiri din ţară.

Un spaţiu deosebit ocupă reportajul — senzaţional — care se ocupă de un viitor raid pe care patru români originari din Ardeal şi stabiliţi actualmente în Argentina, îl vor întreprinde cu bicicleta.

Intr'o românească, puţin deformată şi oarecum adaptată foneticei argentiniene, reporterul sportiv al «Tribunei române» se entuziasmează de proectul celor 4 sportivi români.

«Această încercare sportivă neobişnuită şi cerând o rezistenţă fizică extraordinară...» scrie reporterul româno-argentinian — «se atribuie celor 4 bravi români a căror fotografie o dăm mai sus.

Dar dacă se încumetă să înfrunte atâtea pericole, se vede treaba că sunt mânaţi de ceva mare, de ceva frumos. Ne-o spune reporterul în rândurile ce urmează:

«Dar dacă totuşi aceşti bravi s'au decis a întreprinde această aventură sportivă, extrem de grea este pentru mai multe lucruri: Intâi este vorba de a mări faima sportului românesc printr'o probă de curaj, rezistenţă şi tenacitate, al doilea şi acesta nu este cel mai mic dintre motive: e dorul de ţara unde numiţii îşi au familiile lor».

Urmează apoi încurajarea «Tribunei» concepută în termeni patetici desigur pentru românii noştri de peste 9 mări şi 9 ţări, deci poate pentru noi cei din ţară.

«Tribuna română» salută cu toată dragostea pe aceşti simpatici Ardeleni şi bravi descendenţi de ai lui Traian, urându-le o cale bună şi atingerea ţintei în plină sănătate şi vigoare, fiind sigur că sportivii români din ţară vor şti să aprecieze sacrificiul şi efortul lor».

«Sportivii români din ţară vor şti să aprecieze...»

Vor şti să aprecieze?...

Este cineva care se 'ndoieşte?...

LA ORDINEA ZILEI

CUCU NICOLAE (Vif. Dacia) câştigă în timp record Marathonul Naţional

Duminică la Braşov, F. R. A. cu sprijinul technic al Ligei Braşov a organizat campionatul naţional al Marathonului alergat pe distanţa clasică de 42 km. 200 m.

Cu aceasta am avut de înregistrat una din cele mei frumoase performanţe obţinute în cursul acestui an. Cucu Nicolae dela Viforul Dacia a câştigat această dificilă probă în timpul de 2 ore 49 m. 6 s. 4/5 ceeace reprezintă cea mai bună performanţă inregistrată vreodată la noi în ţară, pe această distanţă.

Intr'adevăr, de când s'a început a se organiza campionatul maratonului la noi în ţară pe distanţa lui clasică este pentru prima dată când se aleargă sub trei ore. Este drept că în cursul acestui an s'a mai reuşit să se alerge sub 3 ore, isprava fiind a lui Gall, obţinută însă în cursul unui concurs regional.

Rezultatul cursei de Duminecă va constitui pentru mulţi, o adevărată surpriză, pentru cei însă cari au urmărit ascensiunea alergătorilor noştri de mare fond şi care au avut cunoştinţă de antrenamentul la care s'au supus, performanţa de eri nu ni se pare decât rezultatul logic al unei munci minuţios pregătită.

Victoria outsiderului Cucu Nicolae nu trebue considerată ca o surpriză. Alergătorul dela Viforul Dacia nu este la primul lui Marathon, căci anul trecut numai datorită unui accident, care se întâmplă atât de des la marathon, nu a putut termina cursa. In acest an luptând cot la cot cu Gall 35 km. a reuşit în ultima şi cea mai dificilă parte a cursei să-şi asigure un avantaj de câteva minute ceeace ne dovedeşte cât de aprigă a fost lupta între aceşti doi alergători.

Victoria lui Cucu recompensează un alergător meritos şi modest al cărui curaj este demn de cele mai mari elogii.

Tactica şi prudenţa lui îi dau dreptul să se bucure de un succes, care nu poate fi nici un moment discutat.

In urma lui Cucu, se găseşte în clasmaent braşoveanul Gall Ludovic a cărui performanţă merită tot atâtea elogii şi care a reuşit să termine la un scurt timp de Cucu, deşi a fost enorm handicapat în ultima parte a cursei fiind rănit la amândouă picioarele.

Kovacs s'a clasat al treilea, terminând epuizat. Credem că nu şi-a dozat suficient antrenamentul.

Al patrulea s'a clasat bucureşteanul Vasilescu C. (T. C. R.) în condiţiuni admirabile şi care ne face să întrevedem în el un bun alergător de mare fond.

Al cincilea a sosit Covrigea un alergător rezistent, dar cu un stil extrem de defectuos.

Alergarea s'a disputat pe şoseaua Braşov-Chichis care în urma recentelor ploi a fost complect desfundată constituind un handicap enorm pentru concurenţi. Starea şoselei a influenţat enorm şi noi credem că disputat pe calea naţională Bucureşti-Ploeşti, marathonul ar fi dat un rezultat şi mai bun.

Plecarea s'a dat la ora 7.45 de pe terenul Olympia. Primii 4 km. 200 m. sunt parcurşi în 22 m. 45 s. Lotul este condus de Mircan (Astra) la 11 km. 500 se ajunge în 45 m. primul trece Gall la 16 km. 400 m. se trece în 1 oră 3 m. 23 s. în frunte este Mican, urmat de Gall, Cucu şi Kovacs.

La punctul de întoarcere 20 km. 200 m. Gall trece primul în 1 oră 18 m. urmat la un scurt interval de Cucu, Covacs, Mircan iar un alt pluton, condus de Balea, Vasilescu, Covrigea, Dumitrescu, trec la 1 oră 26 m. 15 s. S

(Continuare în pag. IV-a).